

DE COLLECTIEVE COLLECTIE

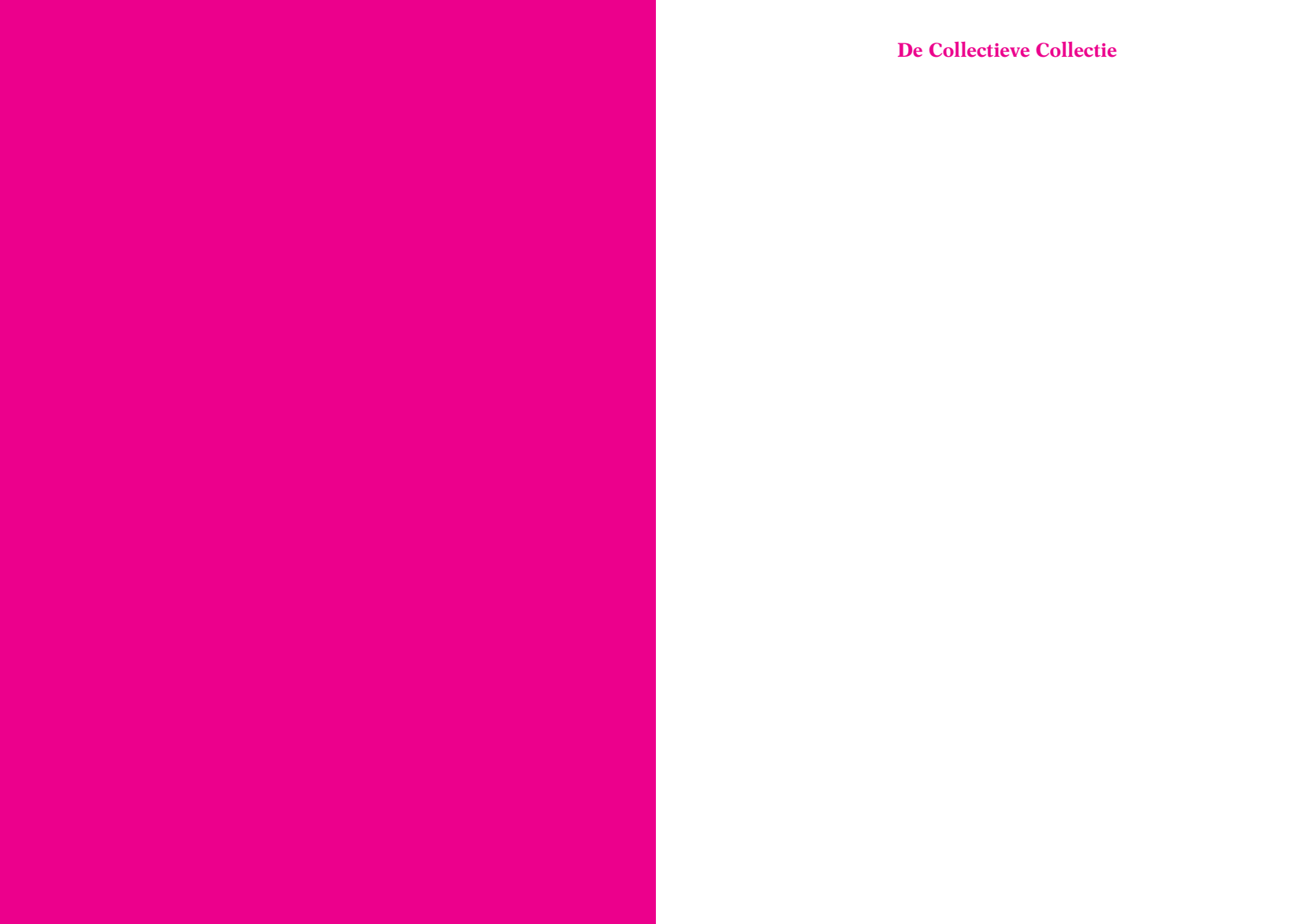
Blauw netje

plastic potje

KRISTOF
VAN
GESTEL

“In Politics of Nature schrijft Bruno Latour onder het lemma ‘collective’: ‘de term verwijst niet naar een al-tot-stand gebrachte eenheid, maar naar een procedure om associaties tussen mensen en niet-mensen te verzamelen.’ Met andere woorden: een collectief is geen eenheid, maar een procedure, een handeling [...] die heterogene elementen samenbrengt.”

Aria Altena, *Wat is Community Art? De sociale wending in de hedendaagse kunst*, 2016

“[...] het opbouwen van een verzameling [is] niet zozeer een ‘verhevigde’ vorm van consumeren, maar eerder een productie van een alternatief soort kennis over de fundamentele mechanismen van onze maatschappij.”

Bert De Munck, *Kennis zonder macht*, in: *Tapis Plein*, Nooit genoeg, 2008

Samen met mensen en dingen artistieke (onder)handelings- en verbeeldingsprocessen opzetten en ons daardoor meer bewust worden van fundamentele maatschappelijke dynamieken en relaties. Daar zijn we mee bezig in de Collectieve Collectie. Uit actie komt reflectie. Als we reflecteren over onze relatie tot objecten denk ik aan de uitroep: ‘Aan al mijn verwanten!’ Met deze uitroep plaatsen Native Americans zichzelf als gelijkwaardig temidden van de ecologie van al wat ons omringt: moeder Aarde, vader Lucht, grootmoeder Water, grootvader Vuur, het volk van de viervoeters, het volk van de bomen en planten, de voorvaderen,... En wat de aard betreft van die relatie met de dingen om ons heen, kom ik al makkelijk uit bij de populaire uitdrukking ‘Liefde is een werkwoord’. Een relatie is nooit zomaar een gegeven maar wordt verworven in een constant proces van hoor en wederhoor. Toegepast op de dingen ontstaan zo de kernvragen van dit project: *Kunnen we de dingen ontmoeten? Spreken ze ons aan? Hoe doen ze dat? Wat hebben ze te vertellen? Wat vertellen ze over ons? Wat vertellen wij via hen? Komen we samen tot een dialoog? Heeft de ene macht over de andere? Is het een spel? En welke rol spelen woorden?*

Kristof Van Gestel

☐	A	☐
☐	Aanspreken	
☐	Afstemmen	
☐	Archiveren	☐
☐	Assembleren	☐
	B	☐
☐	Benoemen	☐
☐	Bevragen	
☐	Binden	☐
☐	Bundelen	☐
	C	☐
☐	Creëren	☐
☐	Collageren	
☐	Combineren	☐
	D	☐
☐	Delen	
☐	Dialogeren	☐
☐	Documenteren	☐
☐	Doorboren	☐
☐	Dragen	
	E	☐
☐	Ervaren	☐
☐	Experimenteren	☐
	F	☐
☐	Fotograferen	☐
	G	☐
☐	Gebruiken	☐
☐	Geven	☐
	H	☐
☐	Hacken	☐
☐	Handelen	☐
☐	Hangen	☐
☐	Hergebruiken	
	I	☐
☐	Improviseren	
☐	Indrukken	
☐	Ingieten	☐
☐	Insteken	☐
☐	Inspireren	☐
☐	Interageren	☐

Invullen	
J	☐
K	☐
Kiezen	☐
Klemmen	☐
Knippen	☐
Knopen	
L	☐
Leiden	☐
Leren	☐
Lezen	☐
Luisteren	
M	☐
Maken	☐
Monteren	
N	☐
Naaien	☐
Nagelen	☐
Nieten	☐
O	☐
Ombuigen	☐
Onderzoeken	☐
Omdoen	
Omringen	☐
Omwikkelen	☐
Ontdekken	
Ontmoeten	
Oproepen	
Opruimen	
Ordenen	
Organiseren	
Opstellen	
P	
Pauzeren	
Q	
R	
Realiseren	
Reflecteren	
Respecteren	
Rijgen	

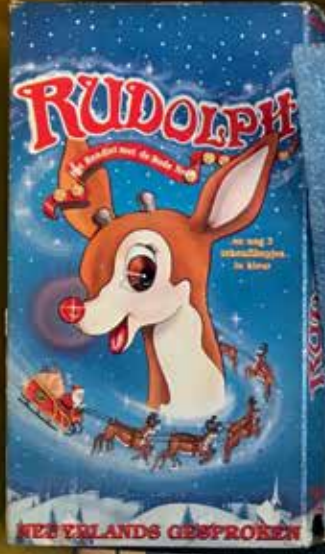
S	
Schenken	
Sjorren	
Spelen	
Spreken	
Schrijven	
T	
Tentoonstellen	
Tonen	
Toeëigenen	
Transformeren	
U	
Uitnodigen	
Uitsturen	
V	
Vasthouden	
Verrassen	
Verbinden	
Verenigen	
Vertellen	
Verzamelen	
Volgen	
W	
Waarderen	
Worden	
X	
Y	
Z	

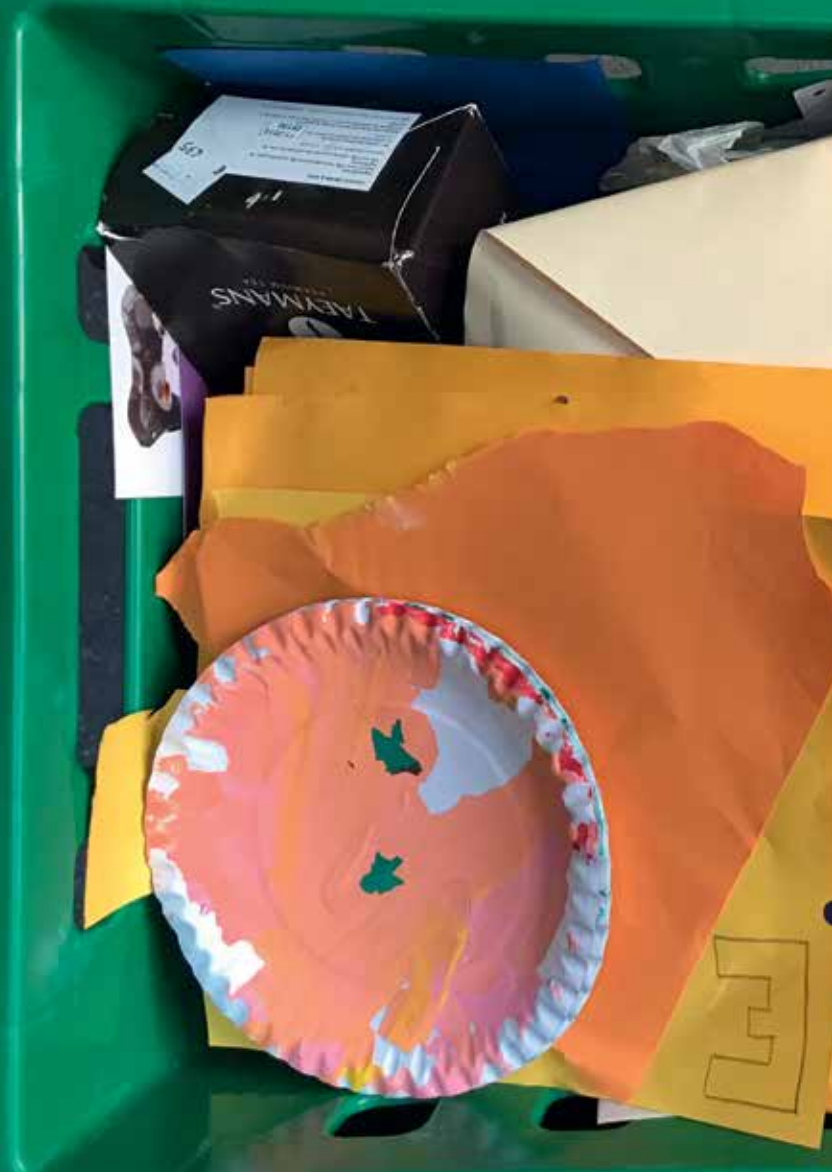

... en de...
... en de...
... en de...

... de...
... de...
... de...

Plastiek plasticen plasticen Plastiek
doorschijnend oranje plaatjes
plastic plasticen plasticen plasticen

Plastic Plasticen Plasticen Plasticen plasticen
spin tafelkleed boorden spaarvarken eitjes
Plastic Plasticen Plasticen Plasticen plasticen

44401 23 06 401 2006
11, 6 08 19 4
25 13
96 104
16 30
2018
100 46
31 14
1,1 6 22
5000 51 1000 18
20 78 35
12 40
94 50 26
95 18 5
7 1995 0
47 44 8 32 43 15
3 50

vierkant,
lang
rond
vorm
ovaal,
driehoekig,
bol
schuin
Conisch
Hard.
lang,
groot
vierkant,
cirkel
rechthoek,
rond,

Copenhagen	Germany	België!
Schotse	China	RWANDA
New York	Chinese	London
Somalische	Somalië	Nederland
Amerikaanse	Boliviaans	Belgisch
Somalië	London	
Arendonk	Japan	
Barcelona	/ Franse	
Lille	Sweden	
Germany	De Warande	
London		
Arendonk		
	The Queen	
City — North Carolina,		

Tegeltje	stoffen druppels	rood vergiet met touw	rood touw
2 beugeltjes metaal	Kluwen van snijpers en	31 schoenzolen	blauwe tekst
ik zie, ik zie, wat jij		Speelbekje	krabber
2 beugeltjes metaal		roze pluimpjes	zipsluiting en haakje
Stuk ribbel		met nagelgaten	
golfkarton met grote golf	Snijplank	Donderbruine	
= anders	kaprooster		

Gebatikt	gewonnen
Gehaakte	Gebroken
gemaakt	Gekocht
gebruikt	gedraaid
Aangekoekte	Geknipt
gekregen	Geperforeerde
Gelamineerd	
gebakken	
gevlochten	
zelfgemaakt	

Metalen	Zilver	Gouden	
koperen	katoenen	kartonnen	
blik	in klei	baalkatoen	
Plastieken	laminaat	Gipsen	
textiel	Nylon	stof	fleece
koord	keramieken	houten	
namaakhout	beton	steen	ijzer
porseleinen	Formica	papier	viltten
aluminium	fluweel		

Ilse	Pele	Verhoeven
'Julie'	Jacob	Pauwels.
ella	Harper	van Eeghen
Pam	Philip	Diohr
LULU	Maurits	van gestel
(Barbie)	Keith	Gütermann
Nasra,	Ben	van Audenhove
Charlotte	bob	Mc-Donalds
Malali	Karl	Faber-Castell,
clementine	Ray	Haring
an	lucky	
sien	Othello	
Rozemarijn	fik	
Riet	Simon	
	Marshall	
	Frans	
	Charles	Wesley
	BOB	Joris
	Renz	Andy
	Pim	
	Don	

rt

kleuren

paars

zwart

gouden

Zilver

grijs

Oranje

Blauw

geel

Wit

rood

roze

paars

groen

bruin

Boodschappenlijstje

Achterlicht van auto

Verjaardagskaart voor mevr. **Naso**

Look van een opdracht

Decoratie object om op
plantenbak te hangen

Stoffen drankblikjes

2 slipjes

Ik heb **bruin** twee ogen, een **geziec**

twee **Arm neus,**

Dubbele elleboog

een **mond wit, tanden**

twee handen en **10 vingers**

1 hoofd

zwarte **Haar twee** oren

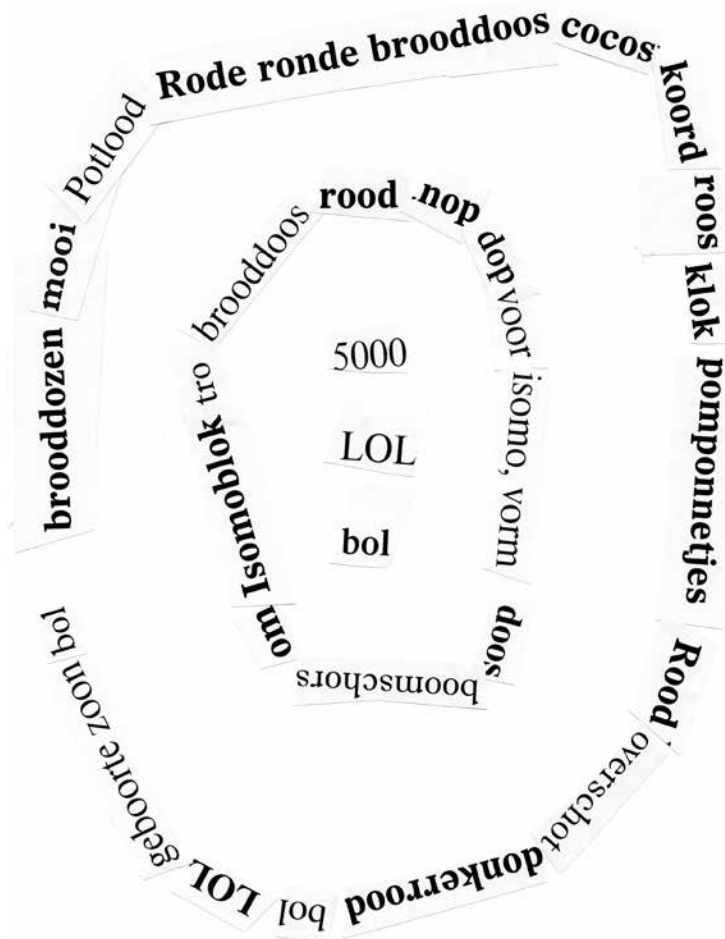
nagel **Rug** huid

10 teen **Schouder**

lichaaM **mooi**

poe p

Ilse,
lerares,
Hart
wit

Marie

Mie

Mit

Ma

Maria - Magdalena

Mia

Marieke

Maria

Mieke

Mitje

Rozemarijntakje

bamboeschaaltjes

verbindingsstukje

Driepikkeltje

oranje

poetsdoekje

kruidentpotje

draadjes

steeltje

Propje

letterplankjes

met 7 balletjes

beetje

kommetje

blokje

potje

bakje

kruikje

Kettinkje

paskuikentjes

gaatjes

doosje

karafje

vierkantjes

netje

Elastiekkje

beetje

Driepikkeltje

strookjes

Tasje

hoesje steentje

dekseltje lintje

Tegeltje veertje

blokje

buisje

rondje

Stickerblaadje dekseltje

plaatje touwtjes

lintje stoeltje staafje

bordjes

potje

Houten vorm van konijn

Museumboek

2 houten meeflatten

Houten lat met nagelgaten

keukentegels

2 ventilatoronderdelen

eivormige stenen

Schijfje hout als hanger

houten cilinders

plastieken struikje voor
in aquarium

3 ventilatoronderdelen klein

Houten snijplank

Houten gedraaide kegel

Mc Donalds
snoep,
water
pizza
fruit
olie
Kruiden
wafels
tomaten
Thee
maïs
Peper- en zout
groentenbouillon
Kip pomponen
chips koekjes
yogurt
Frisi
cornflakes
Suikerbonendoosje
confituur
tomatenpuree
Appelsien
cake
melk
aardappel
Noedels
Vis
pizza
brood
chocolade
aardbeien

doosje

flesje

tas

Plastieken zak

Papierkoker

kruikje

pot

inmaakpot

Zak met zipsluiting

Stoffen zakje

brooddozen

Blauw netje

bakje

plastic potje

cadeauzakje

kartonnen doos

emmertje

spaarvarken

Korf

Plastic dozen

bamboeschaaltjes

mandje

Kussenhoes

kommetje

soeppot

‘Veel vorm weinig inhoud’

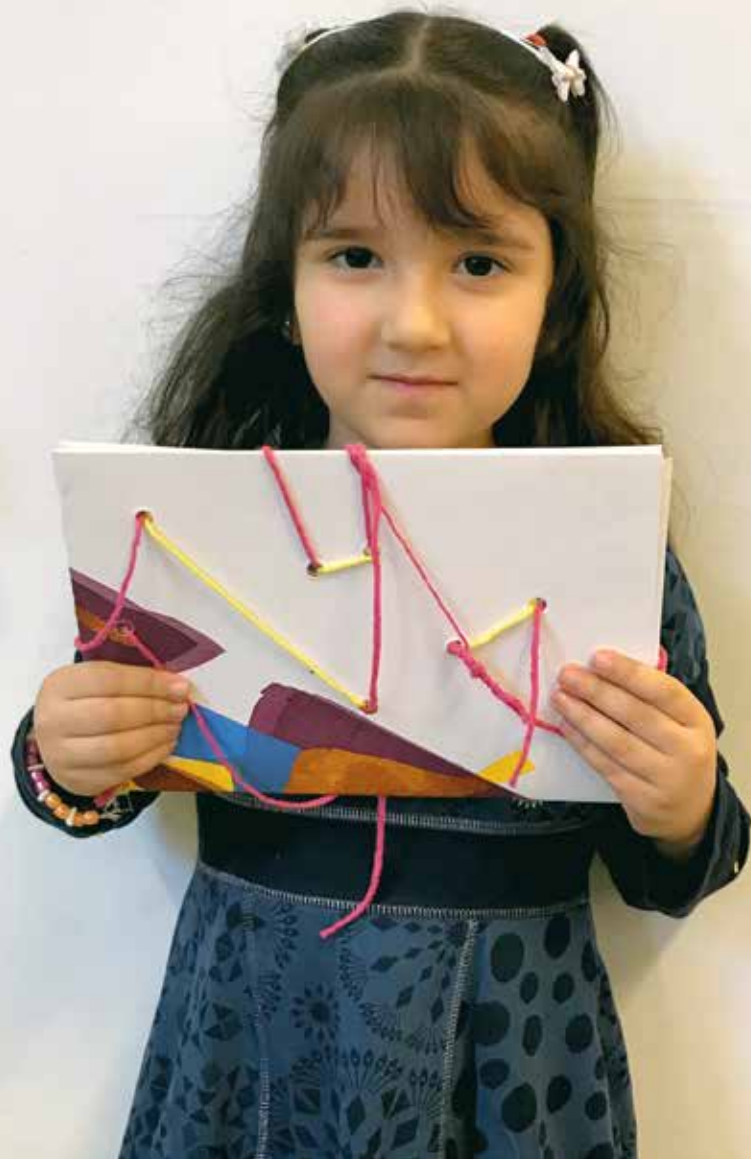

CAHIER

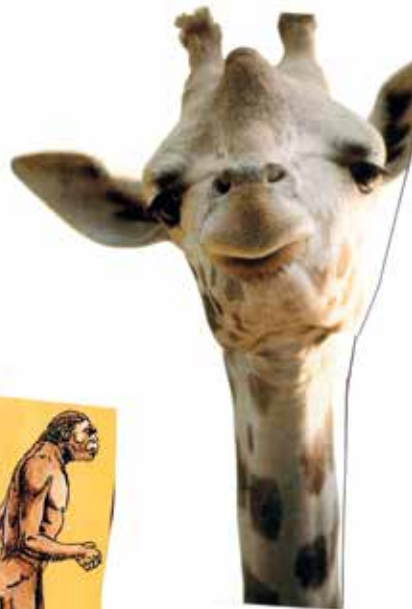
nao'd

het
Laddertje

dieren

hoofdrol ?

orange

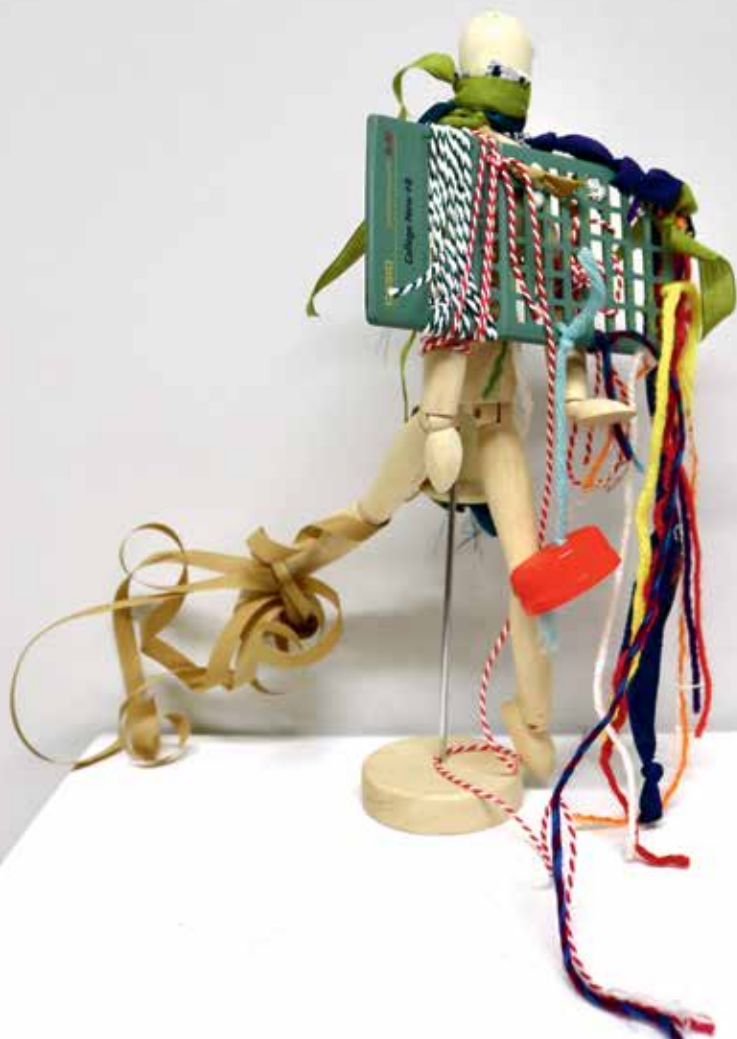

**Mixer met verschillende
soorten kloppers**

Donderbruine lederen handtas

**Koperdraad opn dingetje
soepje**

Soepmixer en quik Famisjaal

**Metalen houder voor kommetjes en
tasjes voor op tafel**

**Drie fietspompen; twee witte
en een**

Zonnebril

Rode rondesleuteltje

**Lichtgroene vaas met grijze, rode en
gele vierkantjes**

**Bamboebordje met Chinese tekening
van n he vrouw**

Rol gladpak 80 cm

gpapier

r vrouwtje

Kookpot

rd en letterplankjes

Ster-fiches

Rieten Krans handvat

Koperen zwaardhouder zelfgemaakt uit
een koperen buis

ten zwaard schaal

Blauw

Mikado stokken — vergrote versie
verpakt in plastic hoes

Een of patro (lege) touwrol

Zonnebril: nep grt, een of ander
op vedautootje

Een nep medaille met een schakering
rood, wit lint in donker van boven
onder

Rafia zakje met

Stvassen

met krø

Houten blokje

Snijplank

Dampkader met daarin

Ronde plastic bolletjes

Rol novilon

Een &-teken wit

Sint-Joris vecht tegen de draak

Glazen olifant, bol zeep voor salon,
doorzichtig, kelur blauw groen rood

Knuffel, zachte beer, el bruin ovaal pet
neus, twee oren, rood, ren aap ik heb
twee poten, bruin kringwinkel

Konijn knuffel, de konijn wit, de winkel
n, 1 boven, de koder, plastic er
eige, zwart

De fiets is voor mijn , hard,
gevonden inktarage, plastic, is van de
cirkels

Zebra knuffe , zacht, gratis gekregen bij
gedooschijnen, in plastic, rood oranje,

Lamp, wit cirkel, slaapkamer bol, glas

**12 Frist = ééns ooit e (een botstauto),
één nep ketting, en één kunstwerk van
mijn broer**

**Een naakt onthoofd oranje beeld in klei
gemaakt door mijn broer**

**ging kapot toen mijn vader
op zat, ik was boos op hem die dag**

**Een tafel die heel klein is en heeft hele
korte poten**

**5 gekleurde blauw,
roos, geel en groen, gekregen bij
nieuwjaar te zingen**

**Een doosje waar mijn eerste
in zat**

Oranje fluweel ongeveer 40 × 100 cm

Groen vilt A3

**tasje met band en
las**

**Tasje van leer en wol, zwart.
(langwerpig en rechthoekig),
met zwart koord**

Reep van een banner roze

**Metalen veer met 1 ronde houten
knop**

**Vier stukken piepschuim: 1 erg
klein, 2 middelgroot, 1 groot**

Zes elastieken voorjferslot

Plastieken speelgoed

**Plastieken lastiekemet wit met blauwe
stranderdelen**

Houten hoe, houten tijgers

Holle plastegoten blik

Witte lampmetje

Plastieken Bol papierprop

**Oudlen cilinder om slagroom mee
erronda**

Metalen

Interview met Kristof Van Gestel

“Recent anthropology has defined objects in their intense relations to humans up to the point that they may be considered personalities with their own biographies and destinies.”

Jean-Hubert Martin, Visual Thinking. Carambolages at Grand Palais Paris, in: The Transhistorical Museum. Mapping the Field, 2018

Hoe start je met een Collectieve Collectie?

Iedereen heeft thuis wel dingen liggen die nergens meer voor dienen. Voor de Collectieve Collectie heb ik telkens opnieuw gevraagd of mensen deze dingen willen inleveren. Let wel: het gaat niet om rommel! Het gaat om volwaardige objecten. Dingen waar je iets van vindt. Je vindt het mooi, lelijk, het roept een herinnering op,... Daarom vraag ik bij het inleveren om naast het object dat geschonken wordt ook nog om een *waardering* in woorden te geven. Zo ontstaan eigenlijk twee parallelle collecties; enerzijds een verzameling *zwerfgoed* en anderzijds beschrijvingen in woorden. De objecten die binnenkomen variëren van dingen met echt een persoonlijk verhaal tot dertien in een dozijn. Sommige mensen kochten wat op de rommelmarkt om toch maar iets bij te kunnen dragen. Twee asielzoekers doneerden de riem die rond hun koffer zat.

“[...] consumption is the sole end and purpose of all production.”

Adam Smith, The Wealth of Nations, 1776

Zwerfgoed? Nooit van gehoord!

Het project wil stilstaan bij de massagoederen waarmee we ons in de hedendaagse wereld omringen en wat ze betekenen voor ons. Sinds de industriële revolutie worden in steeds grotere hoeveelheden dingen vervaardigd. Hierop draait ons economisch groeimodel. Door marketing en slimme lifestyle campagnes geraken we overtuigd van

zelf kan voortbrengen. Uit het onderzoek blijkt dat die dag [voor het jaar 2019] vandaag, 29 juli, is. Vanaf nu gebruiken we de reserves van de planeet. Dat betekent dat we voor 1 jaar gemiddeld de bronnen van 1,75 planeten zoals de aarde zouden nodig hebben.”

Charlotte Van Driessche, <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/07/29/earth-overshoot-day/>, geraadpleegd op 29 juli 2019

Deze dingen verbinden ons ook; allemaal hebben we een huis vol.

Het verzamelen en vergaren van objecten is een erg laagdrempelige en wijdverspreide activiteit. Door de verhalen van de ervaringen van anderen te horen, kunnen we ons meer bewust worden van onze eigen conventionele denkkaders met betrekking tot objecten. Verschillende smaakoordelen of concepten van schoonheid bijvoorbeeld botsen wel eens met elkaar. Ze hangen vaak samen met onze afkomst en opvoeding. Ze zeggen alleszins iets over de sociaal gestructureerde manier waarop we met de wereld bezig zijn. De kunstenaar Luis Camnitzer (UR) bracht me, in een bespreking van de taxonomieën van Piranesi, bij de prikkelende gedachte dat het aanbrengen van ordeningen en het bepalen van criteria daartoe de basiselementen van een kunstwerk zijn. Hier ligt het basisconcept van het hele project.

“Piranesi makes a taxonomic order of things. His work was really not about the technique but about organizing the universe. [...] Ultimately art is really about dealing with orders. [...] Piranesi tells us you can organize anything as long as you have criteria to do so. And you are actually free to establish your criteria. And that gives you permission to start your own order.”

Luis Camnitzer, <https://www.youtube.com/watch?v=Czj3y0z61l>, geraadpleegd op 5 december 2018

Taal is daarbij ook belangrijk?

Taal lijkt inderdaad ook een manier om de wereld te ordenen. Het is een raster dat we over de dingen heen leggen. Precies daarom werk ik ook met taal in de Collectieve Collectie. Op een laagdrempelige manier wil ik zo nadenken niet alleen over de relaties maar ook over de verhalen die een maatschappij maken tot wat ze is. En de woorden die we daarbij gebruiken. Er is bijvoorbeeld veel te doen over een Vlaamse *canon*. Dat is een constructie opgelegd door een politiek bewind. Het gaat over macht en hoe je daar mee omgaat, hoe je keuzes maakt en wat daarvan de gevolgen zijn voor wat je niet kiest. Er wordt een orde aangebracht in de werkelijkheid. Op den duur wordt dat een bril waardoor je naar de werkelijkheid kijkt. Ook hier worden, net als voor onze huiskamer, beslissingen gemaakt welke objecten toegang krijgen, en meer nog, welke verhalen erover verteld zullen worden. Elke collectie is een constructie. Maar de verhalen die erover verteld worden zijn dat ook. Als je je daar niet bewust van bent, loop je het risico dat je wat je door je gekleurde bril bekijkt verwacht met de werkelijkheid.

Wie werkt er mee aan het canon van de Collectieve Collectie?

Dat zijn vooral vrijwilligers. In deze ontwikkelingsperiode werk ik vooral met bestaande klassen en groepen uit scholen en organisaties uit Turnhout, Herentals en Hoogstraten. Op de Bonte zondagen in de Warande is het anders, dan komen vooral individuele deelnemers meedoen. Voor mij is deze eerste fase van de Collectieve Collectie in de Warande een experimenteerfase. Zo ontstaan vanuit de werkmomenten die we samen organiseren routines, praktijken en een beeld- en handelingstaal die ik hopelijk later in een vaster stramen kan gieten. De leidraad daarbij is de vraag wat er als workshop werkt. Maar ook wat er als beeld werkt.

Naast objecten verzamel je dus ook praktijken?

Ik schik mijn bevindingen in een lijst met werkwoorden. Hieruit kan het proces van de hele

Collectieve Collectie zich voltrekken. De keuze welke acties wanneer plaatsvinden wordt specifiek afgestemd op de doelgroep waarmee ik op dat ogenblik werk. Na de ontwikkelingsfase aangedreven vanuit de Warande, vindt een eerste stap van deze ontplooiing plaats in samenwerking met Erfgoed Noorderkempen en de Turnhoutse Musea in het Taxandriamuseum. Hier is het project nog beter op zijn plaats; het museum is bij uitstek de plek waar nagedacht wordt over onze omgang met objecten. De vraag is hier voortdurend: 'Welke objecten tonen we en welk verhaal zullen we daarbij vertellen?'

"We have:
Epics
Representation
Monuments
Histories
Nations
Groups and teams
Large and expensive

We need:
Novels
Expression
Homes
Stories
Persons
Individuals
Small and cheap"

Met toestemming geciteerd uit Orhan Pamuk's *The Innocence of Objects*, <https://craftcouncil.org/magazine/article/modest-manifesto-museums>, geraadpleegd op 18 oktober 2019

In hoeverre is de Collectieve Collectie een aanleiding om bijvoorbeeld over de huidige verzamel- en toonpraktijk van een museum te reflecteren?

Het is interessant om te zien welke manieren van handelen we kunnen toepassen op de dingen als we onze dagelijkse functionele omgang ermee opzij zetten. Met de mensen van de dienst Vrije Tijd van Mekanders uit Turnhout ontstond bijvoorbeeld een sorteringsspel dat gebaseerd is op Rummikub, een spel dat ze daar voortdurend spelen. Onze variant heet: *Van dezelfde soort*. Door te sorteren ontdekken we de politiek van het categoriseren; hoe de dingen samenkomen, hoe arbitrair dat vaak gebeurt of hoe verschillend en persoonlijk we zijn in het toekennen van categorieën. Voor mij ligt precies in deze simpele activiteit een van de betekenissen van de

Collectieve Collectie. Daar bevinden we ons op het snijvlak met de museumpraktijk. De canon die we te zien krijgen in een museum of het geschiedkundige verhaal dat verteld wordt in de geschiedenislessen is iets dat voortdurend opnieuw geijkt wordt. De dingen kunnen immers vanuit verschillende perspectieven bekeken worden. Volgens de Turkse auteur Orhan Pamuk bijvoorbeeld hebben we geen grote epische verhalen meer nodig, maar kleine persoonlijke wederwaardigheden. Hij heeft deze oefening zelf gemaakt door in Istanbul een museum met alledaagse objecten te installeren in een rijtjeshuis.

"Musea zijn eigenlijk producten van de 19de eeuw. Je mag zelfs stellen van 19de-eeuws nationalisme. Dat gaat uit van de idee van de natie als een imaginaire of verbeelde gemeenschap, dat wil zeggen mensen die elkaar nooit tegenkomen, die elkaar niet kennen, maar die zich desondanks met elkaar verbonden voelen. En om die verbondenheid te creëren, om dat gevoel van een enkele gemeenschap te creëren, heb je een verhaal nodig. En in dat verhaal is wat je niet vertelt eigenlijk even belangrijk als wat je wel vertelt. [...] Dat wil zeggen dat er altijd selectief te werk gegaan wordt bij het creëren van het verhaal van de natiestaat."

Bambi Ceuppens, *Totems en taboes*, vrt.nu, geraadpleegd op 30 december 2018

Naast het groeperen van objecten in categorieën, zien we ook voorwerpen die verbonden zijn met touwtjes. Wat betekent dat?

Na het verkennen van de objecten en van verschillende vormen van categoriseren, experimenteren we met het maken van assemblages met de objecten. We gebruiken hierbij geen lijm, wel allerlei andere laagdrempelige *verbindingstechnieken* zoals *timmeren, nieten, knopen, wikkelen, naaien, klemmen,....*

Onverwachte kennis met betrekking tot deze alledaagse technieken is in de groepen zelf aanwezig. Zo hebben enkele Afrikaanse vrouwen van de Basiseducatie merkwaaardige bundels geknoopt. Ik moest daarbij aan sprokkelhout denken. Daarnaast komen er ook specifiekere technieken de Collectieve Collectie binnen, zoals bijvoorbeeld *overgieten met gips* bij de beeldhouwklas van de Academie Turnhout en *ingieten in gips* met de jongeren in IKO De Kunstacademie Hoogstraten. Of de expertise van gasten die ik uitnodig, bv. Yvonne Knevels die ons verbindt met wilgentakken of Anneleen Swillen die ons uitdaagt met praktijken vanuit *hedendaags sieraad*. Uit de workshops ontstaan *abjecte* objecten; dit zijn objecten die wel refereren aan materialen, vormen en technieken die we kennen, maar die er toch los van staan. Door bestaande objecten te combineren ontstaan zo vanuit de deelnemers – op een subjectieve manier – alternatieve ordes en hiërarchieën.

“I am interested in dismantling prevailing hierarchies of value regarding these objects and materials by way of connecting them, thus putting them in a new context to each other. It’s an alternative system or cycle.”

Alexandra Bircken, https://www.saatchigallery.com/artists/artpages/alexandra_bircken_unit4.htm, geraadpleegd op 14 december 2019

Hoe collectief zijn deze assemblages?

De assemblages zijn vergaarbakken van handelingen en verhalen. Wat de ene deelnemer aanbiedt of laat liggen, pakt de ander verder op. Vanuit tussengebieden en ontmoetingen ontstaan weer nieuwe richtingen. Hier druist de praktijk van de Collectieve Collectie in tegen gangbare en romantische noties van individueel auteurschap. De meeste kunstwerken die we kennen worden geïdentificeerd met één enkele maker, of dat nu historisch klopt of niet. Vaak noemen de deelnemers dit collectieve aspect als één van de uitdagende maar ook opvallende eigenschappen van het project.

“Zelforganisatie is geen wonderbaarlijk nieuw verschijnsel. Het is de manier waarop de wereld zichzelf miljarden jaren lang heeft gecreëerd. Bij alle menselijke activiteit beginnen we met zelforganisatie. Dat doen we tot we in het proces ingrijpen en elkaar onder controle proberen te houden.”

Margaret J. Wheatley en Myron Kellner-Rogers, in: Frederic Laloux, *Reinventing Organizations*, 2018

Waarom wordt er ook getekend?

Kunstenaar Hans Bossmann is uitgenodigd een eigen deelcollectie op te zetten binnen de Collectieve Collectie. Voor *United Objects* heeft hij dertig objecten van de Collectieve Collectie in lichtblauw geschilderd. Vervolgens gebruikt hij hen als ondergrond om ze samen met deelnemers met zwarte stiften met streepjes te betekenen. De verhalen die daarbij ontstaan horen ook bij zijn project. Pikant detail: Hans wil in het geval van deze deelcollectie het auteursrecht op de dingen die ontstaan duidelijk bepalen. Op die manier dwingt hij mij om daarover ook na te denken. Dat is interessant. Binnen de Collectieve Collectie ontstaan eigenlijk voortdurend deelverzamelingen. Ook met mijn eigen moeder en tantes bijvoorbeeld of met andere deelnemers zijn enkele specifieke deelpraktijken ontstaan. Met het cartonagebedrijf Smurfit Kappa maakte ik bijvoorbeeld dozen waarin kinderen en jongeren hun eigen manier van ordenen kunnen verbeelden.

Is het te vroeg om te spreken van een definitieve methodiek?

Materiaal verzamelen, processen in het atelier opzetten, openstaan voor wat zich aandient, routines ontwikkelen, reflecteren, toeval en betekenis uitlokken, bijsturen waar nodig,... actief onderzoek en experiment vormen eigenlijk het hart van elke kunstpraktijk. Het grote verschil met een klassieke atelierpraktijk, en ook de uitdaging die ik natuurlijk

zelf voortdurend probeer, is dat hier de deelnemers steeds opnieuw de boel door elkaar gooien. En dat zullen ze blijven doen.

“Onderzoek lijkt niet langer te gaan om het ontdekken van nieuwe feiten, maar om het filteren van wat relevant is uit de massa informatie die we binnen handbereik hebben. Recycling, aangemoedigd als compensatie voor onze ongeremde consumptiedrang, is verschoven naar een andere verschijningsvorm van het kapitalisme: de circulaire economie, die trots verkondigt dat afval niet bestaat. Hoe treedt je als kunstenaar – en vooral als maker van objecten – in dat strijdperk?”

Zoë Gray, De eerste hersortering, in: Zoë Gray, Gabriel Kuri, Sorted, Resorted, 2019

Op welke manier ontstaan er in dit proces nieuwe betekenissen?

Deelnemers worden geconfronteerd met hun blik op zwerfgoed, maar ook op samenwerken en creativiteit. Er zal bij hen ervaring, reflectie en – mogelijk – verwondering ontstaan. Door actief deel te nemen aan een kunstpraktijk begrijpen ze beter op welke manieren creatieve processen te sturen zijn. Hierdoor kunnen kunst en erfgoed toegankelijker worden. Door de gangbare functionele omgang met dingen los te laten komen we in een gebied van spelen en improviseren. Ik zag ook deelnemers werktuigen gebruiken die ze nog nooit eerder gebruikt hadden. Daarbij ontstond zichtbaar plezier en toeëigening.

“Only when artists willingly cease to be artist can they convert their abilities, like dollars into yen, into something the world can spend, play. Play as currency. We can best learn to play by example, and un-artists can provide it.”

Allan Kaprow, The Education of the Un-artist, Part II, 1972

“Ongewoon”
 “Mooi samen”
 “SPEELS”
 “Samenwerken”
 “Verrassing door verbinding”
 “Grappig!”
 “Georchestreerde kakafonie”
 “Geboorten”
 “Stories”
 “Stappen zonder plan”
 “Onverwacht succes”
 “GEKREUKT”
 “Ontspannend”
 “Ik denk dat ik het later kan gebruiken.
 Groetjes”

Reacties van deelnemers van verschillende groepen.

En als kunstwerk? Wat betekent de Collectieve Collectie voor jou als kunstwerk?

Philippe Van Cauteren, directeur van S.M.A.K. in Gent, noemde Idiosyncratische Machine – een andere praktijk van mij – eerder al een *therapeutisch model* voor de kunstwereld. Dat slaat vooral op een andere omgang met het publiek. Ik maak graag projecten waarin op een actieve ervaringsgerichte manier samen met het publiek betekenis ontstaat. Door het makerschap te delen onderzoek ik wat er dan vervolgens gebeurt met het narratief over het werk, met de vorm, met het proces en met het auteurschap. Mijn rol verandert daarbij ook. Dat is voor mij de oefening waar heel veel cultuurspelers voor staan: hoe hun praktijken en processen te delen met een brede vertegenwoordiging van de maatschappij. En dit op een wederkerige manier.

“In een kunstwereld die aangedreven wordt door het kunstwerk als product, de signatuur van de kunstenaar als status en vormen van branding, kan de denkmachine van Kristof

Van Gestel als een therapeutisch apparaat begrepen worden om te ontwinnen van de door het evenement gedreven kunstwereld. [...] Het kunstwerk wordt bijzaak, de ontmoeting en de verbinding de kern."

Philippe Van Cauteren, Brief: aan Kristof Van Gestel, in: Kristof Van Gestel, *Idiosyncratische Machine*, 2019

Je sprak al over betekenis die ontstaat vanuit de ervaring van de deelnemer, de verhouding tot het publiek, de kwestie van het collectieve auteurschap,... En wat met de objecten en assemblages? In hoeverre gaat het project over de dingen die verzameld, gemaakt en tentoongesteld worden?

De dingen leveren een concrete aanleiding om te beginnen werken. De assemblages zijn tijdelijke documenten in een proces. Het is bijna ironisch om een participatief project te starten vanuit het gegeven van de *readymade*. De alledaagse objecten die mensen binnenbrengen zijn tenslotte readymades. Voor veel mensen is het urinoir of het fietswiel van Marcel Duchamp bijvoorbeeld nog steeds een brug te ver. In ieder geval heeft de introductie van de readymade in de kunstwereld wel mogelijk gemaakt dat in de 20ste eeuw de aandacht weg evolueerde van de voorstelling en van een soort allegorische inhoud van het kunstwerk en dat die kwam te liggen op het object zelf: *materialiteit, context, sociale impact, institutionele kritiek*,... De Collectieve Collectie is zich erg bewust van deze evolutie en wil – in het verlengde daarvan – de strategieën centraal zetten die ontwikkeld worden om met de objecten aan de slag te gaan. Eerder dan de objecten zelf. Dat neemt niet weg dat sommige van de dingen die ontstaan erg mooi zijn. Die spaar ik voorlopig op voor de tentoonstelling, weliswaar met het idee dat ze daarna terug als grondstoffen in de gebruikscollectie terechtkomen.

"De hoeveelheid informatie die we ter beschikking hebben, is bijna tot in het oneindige toegenomen, en onze esthetiek wordt niet gedomineerd door vrij ronddobberen maar door zwemstrategieën – dat wil zeggen: het organiseren van informatie, zoals in de grafische gebruikersinterfaces van smartphones en internetbrowsers. [...] Het organiseren van ongelijksoortige stukken tot een coherent verhaal is een van de cruciale verschillen tussen 20e- en 21e-eeuwse assemblages."

Laura Hoptman, *Unmonumental: Going to pieces in the 21st Century*, in: *Unmonumental*, 2007, zoals gebruikt door Zoë Gray, *De eerste hersortering*, in: Zoë Gray, Gabriel Kuri, *Sorted, Resorted*, 2019

Door zo hard zelf een alternatieve vorm te willen formuleren die van onderuit gedragen wordt lijkt de Collectieve Collectie aan te sluiten bij vele praktijken van *Do It Yourself* en actief burgerschap die je vandaag overal ziet opduiken. In hoeverre is dit zo?

Voor mij is de Collectieve Collectie echt een *fabuleus laboratorium*, een *analoog* fablab. Er zijn kunstenaars die vormen van tegencultuur en alledaagse technieken in hun *high art* binnenbrengen. Ik laat samen met deelnemers – in een hybride werkplek – een collectieve praktijk groeien waarin deze wederzijdse beïnvloeding van talen, stijlen en technieken vanzelf plaatsvindt. Deze manier van werken is onderdeel van een sociale revolutie. Dit soort nieuwe praktijken gaan uit van een solidariteitsmodel in plaats van een verdienenmodel, van circulair denken in plaats van lineair denken, van inclusiviteit in plaats van exclusiviteit,... Natuurlijk zet ik in mijn praktijk ook drempels en machtsstructuren uit. Ik probeer me daarvan meer en meer bewust te worden. Ik heb anderzijds ook gemerkt dat het vaak belangrijk is mijn rol van kunstenaar en coördinator duidelijk op te nemen en zo het project richting te geven.

“Een fablab is, in de meest poëtische betekenis van het woord, een afkorting voor *fabulous laboratory*. Daarnaast is het ook de afkorting van de meer voor de hand liggende betekenis: *fabrication laboratory*, met als belangrijkste doelstelling het digitaal fabriceren van dingen in een open proces. [...] Het gaat hierbij niet zozeer om een industriële maar om een sociale revolutie, want zowel de fablabs en de makersbeweging zijn gebaseerd op gemeenschapsopbouw (fysiek of virtueel) en vooral op vertrouwen en delen.”

Hilde Bouchez, Het Wilde Ding, 2017

Je wil drempels verlagen. Maar hoe doe je dat?

Ja, lagere drempels zijn belangrijk, maar deze zijn slechts een middel om tot nieuwe en duurzame denkkaders te komen. Elk participatief project stelt fundamentele vragen over kunst en cultuur zelf als vorm van gedeelde ruimte. Onvermijdelijk komt de vraag: ‘Wat zijn we hier eigenlijk aan het doen?’ Dan wordt het interessant! Al doende komen we samen tot formuleringen. Het is die onderhandeling die de kern van participatieve samenwerkingen vormt. Daardoor ben ik steeds op zoek naar alternatieve perspectieven om in projecten te kunnen inzetten. Zo kwam ik tijdens de Collectieve Collectie het perspectief van *hedendaags sieraad* tegen. Het is voor veel mensen toegankelijker en minder zwaar beladen dan *kunstwerk*. Als ik namelijk mensen vraag iets te maken met de objecten van de Collectieve Collectie, ontstaan er vaak narratieve of figuratieve dingen; een robot, een luchtballon, een dier, ... Mensen zoeken bij het assembleren die objecten die hen kunnen ondersteunen in het beeld dat ze nastreven. Dat is prima, maar ik denk dat het zinvol is anders te kijken.

Hoe wil je dan dat we kijken?

‘Meneer, heb je nog zo’n wiel voor mij, voor de robot die ik aan het maken ben?’, vroeg een jongen op

een Bonte Zondag. Ik begrijp deze vraag heel goed en ook het enthousiasme waaruit ze voortkomt, maar anderzijds klopt het voor mij niet om de dingen per sé in ons eigen narratief te willen dwingen. Ik vraag me namelijk af of de objecten zelf ons kunnen aanspreken; hun kleur, vorm, materialiteit, ... los van hun functie of van het verhaal dat we met hen associëren. Daarom heb ik die jongen toen geantwoord: ‘Het is hier geen winkel!’ Ik heb hem voorgesteld een dialoog aan te gaan met de dingen die hij tegenkwam en vandaaruit een creatie te laten groeien. Auteur Jeroen Peeters noemt dit *vormen van aanspreking*. Kunnen we een gevoeligheid opbrengen voor wat de dingen zelf ons komen zeggen? Of voor waar het proces van interactie ons naartoe leidt? Een broekhanger bijvoorbeeld kan hangen, maar je kan er ook iets plats tussen klemmen. Een paar keer tijdens workshops zijn door objecten te verbinden vanuit de functies en mogelijkheden van hun eigen vorm – zoals het hangen of het klemmen van de broekhanger –, lange slierten ontstaan waarbij talloze dingen als het ware actief in elkaar haken. Echt tof!

“Meer van die aansprekingen zullen volgen of na verloop van tijd helder worden, aansprekingen via woorden en gebaren, maar ook aansprekingen door de dingen zelf, door objecten, gereedschappen en materialen, en aansprekingen door het doen.”

Jeroen Peeters, Vormen van aanspreking. Notities over materiële geletterdheid, in: Kristof Van Gestel, Idiosyncratische Machine, 2019

Hoe kan je deelnemers toegankelijk maken voor dit soort poëtisch en ervaringsgericht perspectief?

Het punt dat ik wilde maken is dat het perspectief van het hedendaags sieraad me hierbij geholpen heeft. Gaandeweg ben ik routines beginnen ontwikkelen met deelnemers waarbij ik hen vraag een amulet, een slinger of *iets voor op het lichaam* te maken. Zo’n vraag geeft gelijk een *menselijke maat* aan hun creatie. Door

bovendien op een andere manier met de functie of het statuut van de eigen creatie om te gaan ontstaat er ook een andere esthetische blik. Die kan abstracter zijn. Doordat iets een *halshanger* wordt bijvoorbeeld moet het plots niets meer voorstellen en kan er op een abstractere manier gewerkt worden. Dan kunnen deelnemers de materialen, de kleuren, de vormen of hun gevoel op een autonomere manier laten spreken.

“Het vak van edelsmid is een stralend voorbeeld van een ontwerp-discipline waarin recycling al sinds mensenheugenis de norm is.”

Marianne Unger-de Boer, Doctoral Thesis: Sieraad in context. Een multidisciplinair kader voor de beschouwing van het sieraad. Stellingen, <https://openaccess.leidenuniv.nl/bitstream/handle/1887/15121/propositions.pdf?sequence=3>, geraadpleegd op 16 januari 2020

Zijn er – naast de aspecten functie, lichamelijke band en maatvoering – nog meer vlakken waarop het hedendaags sieraad kan inspireren?

De basistechnieken van sieraad komen grotendeels overeen met de mechanische verbindingen uit de Collectieve Collectie: *knopen, vlechten, klemmen, gieten, spannen, rijgen,...* Dat geldt ook voor de manieren van *tonen*. Het feit bijvoorbeeld dat ieder gebruik van een sieraad wederkerig is; het sieraad toont evenzeer het lichaam van de drager als omgekeerd. Deze lijfelijke, performatieve band spiegelt voor mij de betrokkenheid die er in de Collectieve Collectie vaak ontstaat tussen maker en werk. Doordat ze trots zijn op hun creatie gaan de deelnemers zelf bijvoorbeeld schijnen. En ten slotte zijn er een aantal noties rond waarderen die van oudsher bij sieraad horen. Die noties – zoals emotionele en/of economische waarde, (her)gebruik, verhaal, sociale functie,... – sluiten aan bij gelijkaardige aspecten van het alledaagse zwerfgoed van de Collectieve Collectie. Heel inspirerend!

“We zouden ze praktijkprojecten kunnen noemen. [...] Niet alleen halen ze die levende praktijken dus uit de schaduw van private werkplekken zoals ateliers en repetitieruimtes en brengen ze die naar de openbaarheid, deze producties nemen ook de gedaante aan van onderzoeksprocessen van onbepaalde duur. [...] Het ontwikkelen en het tonen van het werk wisselen elkaar af en vloeien in elkaar over aan de hand van een reeks workshops, residenties en presentatiemomenten.”

Séba Henderickx, Een uitnodiging om een wandeling te maken, in: Etcetera#140, 2015

Ten slotte nog iets over het geheel waar de Collectieve Collectie onderdeel van is. Waar komt het project vandaan?

In mijn praktijk ontwikkel ik sinds 2010 meer en meer wat dramaturg Séba Henderickx *praktijkprojecten* noemt. Dit zijn lange artistieke onderzoekstrajecten met verschillende verschijningsvormen: boeken, workshops, tentoonstellingen, participaties, co-creaties en partnerschappen,... De Collectieve Collectie is sinds 2015 gegroeid vanuit *End tot End*, een formule ontwikkeld door het onderzoekscollectief *Performing Objects* (Enough Room for Space, Brussel) bij De Kringwinkel Antwerpen rond het thema *protocol*. Met deze formule hebben we in 2016 in Fei Contemporary Art Centre in Shanghai als collectief deelgenomen aan een tentoonstelling en later werden we uitgenodigd door curator Isabelle De Baets in de tentoonstelling *Private Tag* in het Atlantic Wall Museum in Raversyde. Daar zijn in samenwerking met vormgever Lauren Grusenmeyer, Sint Lucas Antwerpen en andere leden van het collectief een visueel organigram en een boek ontstaan. Later is vanuit het masterseminarie *Dramaturgie van het maakproces* met Jeroen Peeters aan KASK School of Arts van HoGent en vanuit een *co-labo* met Paulo Guerreiro als onderdeel van de Zomeracademie in Destelheide, het verlangen gegroeid de participatieve kwaliteiten van dit protocol verder te verkennen.

“Niet toevallig ging de opkomst [van de Wunderkammer] gepaard met de overzeese expansie, de ontdekking van nieuwe werelden en de confrontatie met de ‘Ander’. Verzamelaars waren druk doende om weer orde en systematiek te brengen in de chaos die door al dat nieuwe was gecreëerd.”

Bert De Munck, Kennis zonder macht, in: Tapis Plein, Nooit genoeg, 2008

En binnenkort dus in het Taxandriamuseum?

Het museum is de ideale plek voor de vragen die in het project opkomen: ‘Wat is een collectie?’, ‘Wie bepaalt wat er in mag?’, ‘Wie vertelt de verhalen over de objecten?’,... Ik vind de metafoor van de *Wunderkammer* daarbij zo interessant. De Wunderkammer is de voorloper van het museum. Ze is ontwikkeld om vat te krijgen op een veranderende wereld. Door de ontdekkingsreizen en alle verhalen en objecten die terugkwamen, was de Westerse blik op de wereld namelijk chaotisch en onoverzichtelijk geworden. De ontwikkeling van wetenschap, van taxonomie (systematische ordening), van het museum en van grote verhalen bracht terug orde. Vandaag staan we opnieuw op een moment waarop de wereld chaotisch is; politiek en maatschappelijk is er ontzettend veel aan de hand.

“Kunst gaat over hoe ons idee van de mens en de samenleving veranderen, experimenteert met andere perspectieven, en met het omgaan met de grootschalige veranderingen die ons uitdagen of dwingen om opnieuw te ‘zien’ hoe we zijn verbonden met elkaar en met de wereld van de dingen. Deze vraag is er niet meer één van een kunstenaar die de persoonlijke individualiteit verdedigt tegen de kracht van een regels stellende maatschappij, maar één van een continue onderzoek naar wat bindt (en hoe we verder kunnen).”

Arie Altena, Wat is Community Art?, 2016

Hoe kunnen musea best inspelen op die veranderende maatschappelijke processen?

Volgens auteur Philipp Blom zijn onze grootste uitdagingen de klimaatcrisis, migratiestromen en de vervreemding die zal ontstaan door de automatisering van arbeid. Kunstprojecten en ook musea kunnen praktijken ontwikkelen om waarlijk hedendaagse ervaringen, verhalen en betekenissen te maken, los van allerlei romantische ideeën die we daarover hebben. Dat gebeurt best in overleg met het publiek. Veel musea zetten stappen in deze richting. Ze gaan op zoek naar andere perspectieven om hun collectie toegankelijk te maken. Ze maken hiervoor gebruik van allerhande participatieve en transhistorische strategieën. Artistieke praktijken zoals collage, assemblage en montage kunnen hierbij inspiratie bieden.

“Waarom we mee doen aan de Collectieve Collectie? Omdat we moeten leren dingen zelf te kunnen en creatief te zijn en dingen durven te doen.”

Reactie van een leerling 1ste graad Hivset op de vraag waarom de klas zou instappen in een project als de Collectieve Collectie.

Dank je voor dit interview!

Weet je, de dingen zijn niet gewoon zoals ze zijn. In tegendeel, achter alle verhalen die verteld worden, evenals achter de objecten die door mensen gemaakt en gekocht worden, zit er steeds een bedoeling en/of een agenda van iemand. Dank u voor uw tijd.

Zelfinterview door Kristof Van Gestel afgewisseld met citaten van auteurs door wie hij zich aangesproken en geïnspireerd voelt in het kader van de Collectieve Collectie. Januari 2020

Credits

006. Inhoud krat 29 september 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
007. Inhoud krat 29 oktober 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
008. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
009. Inhoud krat 5 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
010. Inhoud krat 19 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
011. Inhoud krat 17 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
012. Inhoud krat 11 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
013. Inhoud krat 23 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
014. Inhoud krat 22 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
015. Inhoud krat 7 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
016. Inhoud krat 12 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
017. Inhoud krat 17 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
018. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
019. Inhoud krat 15 januari. 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
020. Inhoud krat 23 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
021. Inhoud krat 5 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
022. Inhoud krat 22 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
023. Inhoud krat 29 oktober 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
024. Inhoud krat 28 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
025. Inhoud krat 17 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
026. Inhoud krat 4 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
027. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
028. Inhoud krat 11 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
029. Inhoud krat 23 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
030. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
031. Inhoud krat 18 februari 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
032. Inhoud krat 5 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel

033. Inhoud krat 10 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
034. Inhoud krat 11 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
035. Inhoud krat 11 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
036. Inhoud krat 11 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
037. Inhoud krat 11 december 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
038. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
039. Inhoud krat 23 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
040. Inhoud krat 18 februari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
041. – 058. Tekstcollages deel-
verzamelingen woordenlijst
De Collectieve Collectie
059. – 069. Verzamelendozen kinderatelier
Academie IKO Hoogstraten januari
2019. Foto: Katrien Gillis
070. Zeefdrukken klas 2A STV P.O.1
Heilig Graf Turnhout 6 februari
2020 @ open zeefdrukwerkplaats
Gezeever Antwerpen
#DYNAMOPROJECT #BLIJDE
GEDACHTEN. Foto: Kristof
Van Gestel
071. Bonte Zondag cultuurhuis
de Warande 19 januari 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
072. Cursist klas Ilse – Basiseducatie
Turnhout 10 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
073. Cursist klas Ilse – Basiseducatie
Turnhout 10 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
074. Bonte Zondag cultuurhuis
de Warande 19 januari 2019.
Foto: Louisa Geens
075. Bonte Zondag cultuurhuis
de Warande 19 januari 2019.
Foto: Louisa Geens
076. Deelnemer dienst Vrije Tijd
Mekanders Turnhout 21 januari
2019. Foto: Kristof Van Gestel
077. – 097. Studiofoto's diverse creaties.
Foto: 6'56"
098. Studiofoto diverse creaties. Foto:
6'56" / Overzicht Workshop Yvonne
Knevels Beeldhouwklas Academie
Turnhout 20 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
099. Beeldhouwklas Academie Turnhout
27 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel

100. – 101. Beeldhouwklas Academie
Turnhout Landschap 19 november
2019. Foto: Kristof Van Gestel
102. 'Van dezelfde soort' 1A + 1B Hivset
Turnhout 13 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
103. Objecten ingieten in gips
jeugdatelier IKO De Kunstacademie
Hoogstraten 22 januari 2020.
Foto: Kristof Van Gestel
104. – 105. Kennismaking 1A + 1B
Hivset 18 oktober 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
106. 'Van dezelfde soort' dienst
Vrije Tijd Mekanders Turnhout 5
november 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
107. Landschap van objecten
Beeldhouwklas Academie Turnhout
19 november 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
108. – 109. Landschap van objecten
Beeldhouwklas Academie Turnhout
19 november 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
110. Verzameling jeugdatelier IKO De
Kunstacademie Hoogstraten 8
januari 2020. Foto: Katrien Gillis
111. Overzicht objecten WZC St-Lucia
21 november 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
112. Bonte Zondag cultuurhuis de
Warande 15 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
113. Kennismaking door middel van
objecten leerlingen 4GEza Hivset
Turnhout en bewoners WZC
St-Lucia 21 november 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
114. – 115. Landschap van objecten
1A + 1B Hivset 6 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
116. Landschappen van objecten
Beeldhouwklas Academie Turnhout
19 november 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
117. Bonte Zondag cultuurhuis de
Warande 15 december 2019.
118. 'Van dezelfde soort' dienst Vrije Tijd
Mekanders Turnhout 5 november
2019. Foto: Kristof Van Gestel
119. Bonte Zondag cultuurhuis de
Warande 15 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
120. Creatie Bonte Zondag cultuurhuis
de Warande 15 december 2019.
Foto: Louisa Geens
121. Verzamelendozen klas 1A + 1B Hivset
Turnhout 17 januari 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
122. – 123. Objecten ingieten in gips
jeugdatelier IKO De Kunstacademie
Hoogstraten. 22 januari 2020.
Foto: Katrien Gillis
124. Bonte Zondag cultuurhuis
de Warande 9 februari.
Foto: Louisa Geens
125. – 127. Objecten ingieten in gips
jeugdatelier IKO De Kunstacademie
Hoogstraten. 22 januari 2020.
Foto: Katrien Gillis
128. – 129. United Objects door Hans
Bossman, deelverzameling van
De Collectieve Collectie.
Foto: Hans Bossman
130. – 135. Beeldcollages
'Deelverzamelingen' VIBO De Ring
8 november 2019.
136. Bonte Zondag cultuurhuis de
Warande 15 december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
137. – 143. Fotoreportage 14 februari
2020. Foto: Kristof Van Gestel en
Anneleen Swillen
144. Creatie cursisten klas Ilse –
Basiseducatie Turnhout 10
december 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
145. United Objects door Hans Bossman.
Foto: Hans Bossman / Cursisten
Ilse – Basiseducatie Turnhout
10 december 2019. Foto: Kristof
Van Gestel
146. – 147. Jeugdatelier IKO De
Kunstacademie Hoogstraten 29
januari 2020. Foto: Katrien Gillis
148. – 151. Jeugdatelier IKO De
Kunstacademie Hoogstraten 15
januari 2020. Foto: Katrien Gillis
152. Tekstcollages maken cursisten klas
Lynn – Basiseducatie Turnhout 18
december 2019.
Foto: Kristof Van Gestel
153. – 161. Wordenlijst De Collectieve
Collectie
162. – 163. 'Van dezelfde soort'
Kinderatelier IKO De
Kunstacademie Hoogstraten 8
januari 2019. Foto: Katrien Gillis

De Collectieve Collectie is van september 2019 tot april 2020 ontwikkeld als artist in residence bij cultuurhuis de Warande in Turnhout. Kristof Van Gestel organiseerde in die periode in totaal 70 samenwerkmomenten met Anneleen Swillen, Arlette Van Overvelt, bewoners en personeel van WZC Sint-Lucia, bezoekers van de dienst Vrije Tijd van Mekanders Turnhout, Beeldhouwklas Academie Turnhout, Blijde Gedachten, Bonte Zondagen, medewerkers, vrijwilligers en bezoekers van cultuurhuis de Warande, cursisten van de klassen van Ilse, Linda en Lynn – Basiseducatie Turnhout, Vlaamse Gemeenschap, vrijwilligers en deelnemers van Dinamo, DynamoPROJECT, Erfgoed Noorderkempen, klassen 1A, 1B en 4GEZa van Hivset Turnhout, klassen 2A STV P.O.1 en 2B DECO MODE1 + DECO Vv1 van Heilig Graf Turnhout, klassen B1 en B5 van VIBO De Ring Turnhout, Kris Kimpe, leerlingen van het kinder- en jeugdatelier van Katrien Gilis – IKO De Kunstacademie Hoogstraten, Lia en Herman Van Gestel-Geens, Louisa en May Geens, Liesbeth Eysermans, Luk Lenoir, Marijke Van Eeckhaut, Menzo Kircz, Musea Turnhout, Performing Objects (Enough Room for Space), Projectklas Kunstacademie Herentals, Smurfit Kappa, Taxandriamuseum, Tijl Bossuyt (De Veerman), United Objects van Hans Bossmann, Yvonne Knevels,...

Het artistieke onderzoek van Kristof Van Gestel werd tot februari 2020 ondersteund door KASK en Conservatorium, School of Arts van HoGent en Howest. Vanaf maart 2020 leeft de Collectieve Collectie voort als een project van Erfgoed Noorderkempen en de Turnhoutse Musea ondersteund met een beurs door de Vlaamse Gemeenschap.

Kristof Van Gestel en De Collectieve Collectie danken iedereen die zijn steentje bijgedragen heeft!

Colofon

De Collectieve Collectie
Kristof Van Gestel / cultuurhuis de Warande /
KASK & Conservatorium, School of Arts van
HOGENT en Howest / Erfgoed Noorderkempen
/ Turnhoutse Musea / Taxandriamuseum /
Vlaamse Gemeenschap

© 2020

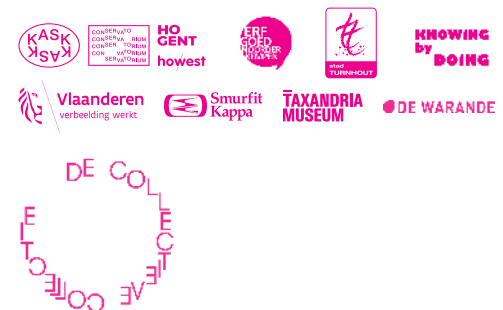
www.collectievecollectie.be
www.kristofvangestel.be
www.warande.be
www.kask.be
www.erfgoednoorderkempen.be
www.taxandriamuseum.turnhout.be

Design: 6'56" (www.6m56s.com)

Editing: Kristof Van Gestel & 6'56"

Tekst: Kristof Van Gestel

Gedrukt en gebonden in Tallinn

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervaelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

LEERRIJK
NUTTIG

GEDULD

gevoel?

Ik werd
er blij
van!

Orde
in
chaos

$$1 + 1 = 3$$

DANK U!

mooi
Leuk

STORIES

VERBONDEN

HERINNERINGEN

Verlangen naar
Wat niet mag

VÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉ

Cirkel

De Collectieve Collectie is een participatief kunstproject van kunstenaar Kristof Van Gestel, cultuurhuis de Warande en Erfgoed Noorderkempen. Samen met talloze deelnemers die alledaagse gebruiksvoorwerpen kiezen, schenken, ordenen, waarderen, assembleren en (her)gebruiken, ontwikkelt de kunstenaar hiervoor gaandeweg strategieën en technieken.

Het doel van de Collectieve Collectie is om – naast creatieve momenten van verbinding, spel en improvisatie – een bredere bewustwording en invulling te realiseren; zowel van onze band met de alledaagse dingen die ons omringen, als van het concept 'waardering van objecten' en dus van onze omgang met verzamelingen in erfgoedkringen en musea. Om dit doel te realiseren is De Collectieve Collectie na de opstart in cultuurhuis de Warande te gast bij andere kunst- en erfgoedinstututen.

